

IN SYRIE WORDT 'GOEDE WEEK' EEN 'DROEVIGE WEEK'

Goede vrienden,

Een oorlogsgebied komt zoveel dichterbij, wanneer daar goede kennissen of vrienden van je wonen. Mijn voorlaatste bezoek aan de christelijke gemeenschappen van Damascus en Aleppo dateert van 2007. Op 8 april 2007 vierden alle christenen in Oost en West het paasfeest op dezelfde zondag, omdat de Gregoriaanse en de Juliaanse kalender dat jaar samenvielen. De katholieke en orthodoxe gemeenschappen van Syrië nodigden me uit om de Goede Week en de paasdagen met hen door te brengen. De diensten van Palmzondag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Pasen maakte ik door in Aleppo, afwisselend in een katholieke en een orthodoxe gemeenschap. Ik logeerde bij bisschoppen die langs de weg van de oecumene goede vrienden van mij geworden waren. Ik nam deel aan hun liturgische vieringen en liet me door hen rondleiden in hun gemeenschappen. Twee van deze bisschoppen zijn vorige week het slachtoffer geworden van een gewelddadige aanslag. Ze waren samen onderweg toen hun wagen werd aangevallen. Volgens onze inlichtingen werden de chauffeur van de wagen en een diaken die hen vergezelde doodgeschoten en zwaar verminkt. De twee bisschoppen zijn nog steeds vermist. De ene bisschop is Mar Gregorios Yohanna Ibrahim, de Syrisch-Orthodoxe aartsbisschop van Aleppo. De andere is Mgr. Paul (Boulos) Yazigi, de Grieks-orthodoxe aartsbisschop van Aleppo en broer van de onlangs verkozen Patriarch Jean Yazigi. Hun gijzeling maakt mij heel bezorgd over hun persoonlijk lot en over de situatie van de bevolking in Syrië, christenen zowel als gematigde moslims.

De oorlog in Syrië is als een moorddadige octopus met vele ongrijpbare tentakels van geweld en afrekening. Honderdduizenden burgers zijn het slachtoffer van een conflict waaraan ze part noch deel wilden hebben. Dat is zeker zo voor de christenen in Syrië: een kleine minderheid zonder politiek gewicht en zonder militaire achterban. Wat nu brutaal aan flarden wordt geschoten, is niet alleen een land en een bevolking, maar ook een model van samenleven. Christenen en moslims eerbiedigden elkaars religieuze tradities en gebruiken. Tijdens de Goede Week die ik meemaakte in Damascus en Aleppo keken moslims eerbiedig naar de processies die christelijke gemeenschappen op straat hielden. Op Paasdag kwamen de islamitische religieuze leiders gewoontegetrouw aan de bisschoppen hun paaswensen overmaken. Bij belangrijke islamitische feesten gebeurde trouwens het omgekeerde: dan gingen de bisschoppen aan de islamitische leiders hun wensen overmaken. De politieke situatie in Syrië was zeker niet ideaal, maar tussen de religieuze gemeenschappen heerste wederzijds begrip en respect. Waar toen de processies doorgingen, liggen nu hopen puin en durven mensen niet meer buiten komen. Christenen en moslims: samen zijn ze het slachtoffer van ongrijpbare milities die hen in de tang houden.

Op zondag 28 april 2013 begon voor de orthodoxe christenen in Syrië de Goede Week. Volgens de Juliaanse kalender zullen ze op vrijdag aanstaande 3 mei de kruisweg van Jezus Christus gedenken en op zondag aanstaande 5 mei Pasen vieren. Vieren? Wat kan 'vieren' in deze omstandigheden nog betekenen? Vele christenen leven ondergedoken, zijn op de dool in het binnenland of zoeken een vluchtroute naar het buitenland. Het wordt hun zoveelste emigratie. Hun ouders of grootouders vonden immers in Syrië een nieuwe thuis nadat ze met geweld uit een buurland verdreven waren: Armeense en Syrische christenen uit Turkije, Palestijnse christenen uit het Heilig Land, Chaldese en Assyrische christenen uit Irak. De verlatenheid van Jezus op Goede Vrijdag zal dit jaar voor hen veel zwaarder doorwegen dan de vreugde van de Verrijzenis op Pasen. De 'Goede Week' zal voor hen een 'Droevige Week' worden.

Ik nodig de christelijke gemeenschappen in het bisdom Antwerpen uit om hun medewerking te verlenen aan de noodhulpactie 'Syrië 12-12' die wordt opgezet door een consortium van vijf Belgische humanitaire organisaties, waaronder Caritas International. Het 'Consortium 12-12' roept de bevolking op om via een gift bij te dragen tot een menswaardige opvang voor de slachtoffers van het oorlogsgeweld in Syrië en voor de Syrische vluchtelingen. U kan uw gift overmaken aan *Caritas International* op rekeningnummer BE88 0000 0000 4141, met vermelding van 'Noodhulp Syrië'. Meer info: www.caritas-int.be of www.1212.be. Het bisdom Antwerpen draagt bij aan de hulpactie door een overschrijving van 5.000 euro uit het diocesaan noodfonds.

Tegelijk vraag ik dat in alle openbare kerken en kapellen van het bisdom Antwerpen tijdens het weekeinde van 4 en 5 mei een voorbede in de zondagsliturgie zou worden ingelast voor vrede in Syrië, zoals bijvoorbeeld:

God onze Vader, wij bidden voor Syrië en voor de mensen die er wonen. Voor de christenen die dit weekeinde Pasen vieren: dat het geloof in de verrijzenis van Jezus hun verbondenheid en vertrouwen mag sterken. Voor al wie lijden onder het oorlogsgeweld, op de vlucht zijn of vermist: dat zij door de internationale gemeenschap niet aan hun lot worden overgelaten. Voor wie blijven geloven in een vreedzaam vaderland: dat hun oproep tot redelijkheid en een staakt-het-vuren mag gehoord worden. Laat ons bidden.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen

29 april 2013